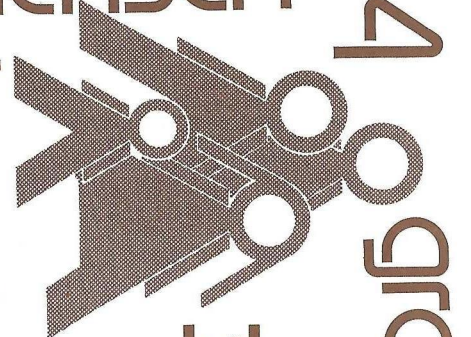

AKTIVITEITEN

- 4 februari THEMADAG in VLAARDINGEN
*BEMOEDIGING IN ONDERWIJS
EN OPVOEDING*
o.l.v. Ton de Bruijn
min. aantal deeln: 15
zie ook kosten: f 10,- p.p.
blz. 1 Plaats: De Hoogkamer, v.Baerlestr. 252
Aanvang: 10.00 uur
Opgave: aan het STIP-sekretariaat
- 19 februari THEMAMIDDAG in BILTHOVEN
AAN RELATIE WERKEN
met Martine en Frans Michielsen
Aanvang 13.30 uur
Kinderen welkom
Adres: Kees Boekelaan 10
Kosten: f 12,50 p.volw., liefst
per vooruitbetaling: giro 3101100
STIP- Vlaardingen.
- 21 maart Prolongatie Themadag
*Bemoediging in onderwijs
en opvoeding o.l.v. Ton de Bruijn
nu in Utrecht*
(Alleen bij een (te) groot aantal
aanmeldingen voor de themadag
in februari)
- april of Themadag
mei *Positief taalgebruik
door Frans Wertwijn*
- OUDERGESPREKSGROEPEN o.a. in:*
RIJSWIJK, HEEMSTEDEN, VOORBURG, VLAARDINGEN
ZELFONTPLOOIINGSGROEPEN o.a. in:
ZOETERMEER, VELDHOVEN, NIEUWENHAGEN
(Informatie bij de regioadressen)

1984 O GROEI W- menssen- E- kennis OPVOEDING PERSOONLIJKE

6e jaargang nr. 1 * jan. 1984

maandblad voor
individualpsychologie

uitgave van: stip & nwip
postbus 16
NL.6930 AA westervoort

port betaald
port payé
ARNHEM

Stellingen:

Vanuit zijn ervaringen met o.a. Simon is spreker tot de volgende zeven stellingen gekomen:

1. Ieder die bestaat en/of zich ontwikkeld heeft een zingeving.
2. Voorwaarden om tot een eigen zingeving te komen zijn: een veilige basis en relaties met medemensen.
3. De zingeving krijgt gestalte in het doelgerichte handelen, waartoe het creatief vermogen wordt aangesproken.
4. Het wegvallen van de zingeving veroorzaakt een crisis.
5. In zo'n crisis maakt de mens gebruik van het vermogen dat elk levend organisme bezit om milieu-invloeden, die de levensfunctie belemmeren, binnen bepaalde grenzen te kompenseren. (Homeostāse)
6. Door de werkelijkheid te kleuren (tendentieuse apperceptie) doseert de mens wat hij in zo'n situatie aan kan.
7. Andere oplossingen om uit een crisis in de zingeving te komen:
 - agressief gedrag, dat er op gericht is een oplossing te forseren,
 - destructief gedrag, dat gericht is op vernietiging van de ander en/of zichzelf,
 - apathie, een vorm van zinloos vegeteren.

Gerard Kulker

o-o

Mededelingen:

4 februari: THEMADAG BEMOEDIGING

19 februari: THEMADAG AAN RELATIE WERKEN

opgaven aan het STIP-sekretariaat 010-741427

Een essentieel ingrediënt voor MOED blijkt te zijn: vertrouwen in zichzelf en in de eigen mogelijkheden, om iedere ontstane situatie het hoofd te bieden.....

- Hoe kom je aan moed?
- Hoe komt het, dat bemoediging in het algemeen wel wordt beschouwd als belangrijk opvoedkundig beginsel, maar toch zo moeilijk toe te passen schijnt te zijn?
- Hoe komt het, dat ouders en opvoeders zo slecht toegerust lijken tot bemoediging, zich er zo onzeker in voelen?

Over al deze vragen heeft de Individualpsychologie (van Alfred Adler c.s.) zo haar gedachten, die we u graag meedelen op

ZATERDAG 4 februari 1984 in "DE HOOGKAMER",
v. Baerlestraat 252 te VLAARDINGEN, van 10-16 uur.

*We willen vooral praktisch bezig zijn: in oefeningen, rollenspel etc.
Deze workshop is bedoeld voor allen, die met opvoeding te maken hebben of er in geïnteresseerd zijn.*

*Een voorwaarde tot deelname lijkt ons wel:
HET TER DISCUSSIE DURVEN STELLEN VAN EIGEN GEDRAG!*

De kosten bedragen f 10,- per deelnemer en u dient zelf voor een lunch te zorgen.
Opgave voor deelname doet u schriftelijk of telefonisch aan het STIP-sekretariaat te Vlaardingen (Lemsterlandhoeve 12, 3137 GM, tel. 010-741427)

Tot ziens op 4 februari !

— **beMOEDiging** —

Ton de Bruijn begeleidt deze workshop.

Simon gaat akkoord in de vooronderstelling dat de psychiater zijn deel van de overeenkomst toch niet na kan komen. Daarom werkt hij ook niet aan zijn doel. Onder aansporing van de volwassenen van het tehuis en de mogelijkheid dat het de psychiater misschien toch lukt, gaat hij aan de slag.

Simon wil naar een andere school en verder opgroeien in een gezinsvervangend tehuis. Gelukkig lukt het de psychiater om met moeder en partner in gesprek te komen.

Alles loopt mis

Het gezinshuis laat echter op zich wachten. Er is pas plaats op lange termijn. De schoolverandering geeft aanpassingsproblemen.

Zoals ook te verwachten was blijkt de behandeling van moeder problematisch te verlopen, hetgeen niet bevorderlijk is voor haar genezing.

Dit alles stapelt zich in Simon op en hij belandt in een zeer ernstige crisis.

Hij weigert opnieuw de school te bezoeken.

Ook weigert hij te eten en zegt dit te doen om dan ten slotte dood te gaan. (Een keuze om tot een oplossing te komen, die zijn ontmoedigende levensstijl eigen is.)

De verschijningen treden weer op en nu voert Simon de opdrachten wel uit in psychotische toestanden. Hoewel Simon dringend psychiatrische hulp nodig heeft, lukt het niet hem akkuut onder te brengen en als de situatie ten slotte steeds onhoudbaar wordt en levensgevaarlijk neemt de G.G. en G.D. de zorg over door hem in een crisisgezin te plaatsen, wat al snel mislukt ... en na veel omzwervingen komt Simon bij een familielid in huis.

Ontwikkeling van de zingeving

In de ontwikkeling van de zingeving zijn volgens

persoonlijke waarde hoog. Als ik een standje krijg, dan ben ik waardeloos!"

Wanneer dik kind volwassen wordt, dan zullen zijn werkzaamheid, zijn mogelijkheid om te functioneren, zijn vermogen om de taken des levens aan te kunnen, afhankelijk zijn van hoe hij de mening ziet die anderen over hem hebben! Hij zal a.h.w. voortdurend het leven van een lift leiden: op-en-neer.

Prijzen leidt er toe om de aandacht van het kind op zichzelf te richten: "Hoe voldoe ik aan de eisen" - in plaats van: "Wat is in deze situatie nodig?". Dit geeft aanleiding tot het nastreven van het denkbeeldige doel: "~~het-laten-prijzen-van-het-eigen-ik~~" in plaats van het reële doel: "~~wat-kan-ik-doen-om-van-dienst-te-zijn-?~~"

"Ben ik wel goed genoeg?"

Een kind kan er toe komen om het-worden-geprezen te zien als een RECHT - iets dat het leven hem rechtens is verschuldigd.

Het leven is dan ook niet eerlijk tegenover hem als hij niet voor iedere inspanning lof ontvangt. "Wat ben ik zelig - niemand heeft waardering voor mij!" Of hij kan van mening zijn geen enkele verplichting te hebben als daar geen lofprijzing op kan worden verwacht: "Wat zit er voor mij in? - Wat levert het mij op? *Waarom zou ik me druk maken als er geen beloning tegenover staat?*"

Prijzen kan enorm ontmoedigend zijn. Als de inspanningen van een kind niet de verwachte lofuitingen opleveren dan kan hij veronderstellen dat hij *of niet goed genoeg is, of wat hij heeft te bieden de moeite niet waard is en het daarom opgeven.*

Als een kind zichzelf overdreven hoge eisen stelt, dan kan het prijzen hem in de oren klinken als spot,

spreekt over wat Jung noemt de 'schaduw'. Het negatieve, niet geaccepteerde, hem beangstigende deel van hemzelf. Wellicht kan het ook in verband staan met de donker gekleurde partners van moeder. De verschijningen doen zich in deze fase alleen voor in de thuissituatie.

Nieuwe zingeving als poging de neergaande spiraal te doorbreken

Samen met Simon wordt geïnventariseerd hoe zijn zaken er voor staan. Voorzichtig worden alternatieven te berde gebracht om een nieuwe zingeving met hem te creëren.

Vanuit deze gesprekken oppert Simon dat een pleeggezin hem wel wat lijkt. Er wordt een gezin gezocht en gevonden. De contacten met het gezin lopen echter op een mislukking uit, omdat het te veel herbelevingen aan thuis oproept.

Het gaan aksepteren van de school

Simon belandt in een nieuwe crisis en alle eerdere symptomen keren in volle hevigheid terug. Er komt nog bij dat hij slecht gaat eten en dat zelfs gaat weigeren. Simon twijfelt ook aan zichzelf, of hij wel normaal is.

Middels gesprekken wordt opnieuw getracht met Simon orde op zaken te stellen. Als de gesprekken vorderingen maken ontstaat een nieuw symptoom: Simon klaagt over hevige hoofdpijnen, die naar zijn knieën trekken en hem dan door zijn knieën doen zakken. (Probeer hij in 'orgaan-dialekt' duidelijk te maken, dat hij bereid is door de knieën te gaan ?)

Voor alle zekerheid wordt een neuroloog/psychiater gekonsulteed. Het E.E.G. is schoon en deze specialist bespreekt met Simon dat hij beslist niet gek wordt en als hij voldoende eet ook voldoende kracht heeft om niet tegen de wereld te gaan.

Voorbeelden:

Prijzen:

• Ben jij niet fantastisch dat je dit kunt!

• Ik ben er trots op dat je goed cijfers haalt. (Je staat hoog in mijn aanzien.)

• Ik ben er trots op dat je bij ons uitstapje je zo netjes hebt gedragen.

• Ik ben ontzettend trots op je rol in dat toneelstukje.

Aanmoediging:

• Wat is het fijn dat je kunt helpen!

• Wij zijn blij met je hulp. (Echt gemeend!)

• Wat ziet het er goed uit! (Resultaat van het werk.)

• Ik vind je tekening mooi, de kleuren doen het zo goed.

• De kast ziet er keurig uit nu je hem weer hebt ingericht.

• Ik ben blij dat je het fijn vindt om te leren (en daarmee aan jezelf werkt.)

• We hebben allemaal erg genoten van ons uitstapje.

• Het is fijn dat je zo'n plezier hebt in toneel spelen. We vonden het allemaal erg leuk. Je hebt er vast erg je best op gedaan.

Nog enkele woorden van aanmoediging:

(Naar Clint Reimer)

Of de hier gesuggereerde opmerkingen in feite ook bemoedigend zullen zijn, is afhankelijk van de hou-
ding van de volwassene die ze gebruikt.

die van de partners uitging, heeft Simon een sterke binding met zijn moeder. Hij meent voortdurend bij zijn moeder te moeten blijven om haar met zijn aanwezigheid enigszins te beschermen. Daarbij ervaart hij dat deze bescherming van hem uit onvoldoende is en raakt ontmoedigd. (Ondanks zijn aanwezigheid wordt moeder toch mishandeld!)

Moeders' zich welbevinden is hier gelijk aan Simons' zich welbevinden; moeders' zingeving is gelijk aan Simons' zingeving. Er is sprake van een symbiotische relatie.

Breuk en poging tot herstel

Doordat Simon vanwege zijn gevoel thuis moest blijven om moeder te beschermen; gaat hij niet naar school. Dit schoolverzuim wordt de aanleiding om hulpverleners in te schakelen. Hulpverleners die er vooral op uit zijn het schoolverzuim op te lossen. (Simon is immers leerplichtig.)

Geprobeerd wordt moeder te bewegen om haar zoon naar school te sturen. Dit mislukt en moeder wordt een 'uithuisplaatsing' voorgesteld om Simon wel regelmatig naar school te laten gaan. Is hij dan aan het schoolrithme voldoende gewend, dan kan hij weer naar huis terug.

De moeder is vooral gemotiveerd voor een uithuisplaatsing, omdat ze vreest dat Simon op de duur in de thuis-situatie niet veilig zal zijn. Naar Simon toe wordt echter alleen de schoolsituatie aangegeven.

Door de uithuisplaatsing van Simon ontvangt hem zijn zingeving. Hij streeft daarom, en zo loop dat in eerste instantie in de meeste gevallen, naar een herstel van de hem zo vertrouwde zingeving. Hij meent dit te kunnen bewerkstelligen door in het tehuis trouw naar school te gaan en rekent erop na drie maanden weer bij moeder te gaan wonen. (Dat was hem beloofd.)

6. "Je hebt dus een fout gemaakt; wat kun je hiervan leren.....?"

(Je kunt niets doen aan wat er is gebeurd, maar iemand kan altijd iets aan de toekomst doen. Van fouten kan een kind veel leren en hij zal er van leren als hij over de gemaakte fout niet in ver-warring wordt gebracht.)

7. "Jij wilt ons doen geloven dat je het niet kunt, maar wij zijn van mening dat je het wél kunt".

(Deze benadering kan worden gebruikt als het kind zegt - of laat blijken - dat iets te moeilijk voor hem is en hij aarzelt om het ook maar te proberen. Als hij een poging waagt en faalt, heeft hij tenminste de moed het te proberen. Maar onze verwachtingen moeten wel in overeenstemming zijn met de mogelijkheden en de rijpheid van het kind.)

8. "Blijf het maar proberen. Geef de moed niet op."

(Als een kind het probeert, maar nog niet zoveel resultaten heeft, kan een opmerking als deze tot steun zijn.)

9. "Ik ben er zeker van dat je er uit komt... (dit probleem kan oplossen.... enz.) maar als je hulp nodig hebt, dan zeg je het maar."

(Volwassenen moeten blijf geven van hun vertrouwen dat kinderen in staat zijn om zelf hun problemen op te lossen als zij daartoe maar de kans krijgen.)

10. "Ik begrijp hoe je je voelt (geen sympathie, maar empathie = méé-voelen) maar ik ben er zeker van dat je in staat bent om dit op te lossen."

(Sympathie met iemand hebben helpt hem zelden!; het bevestigt hem eerder in de gedachte dat het leven onbillijk voor hem is geweest. Begrip voor de situatie en geloof in de mogelijkheid van het kind om deze recht te zetten zal hem veel beter helpen.)

(Deze artikelen zijn bewerkt en vertaald door dhr. G.A. van Eldert, S.A.D.Leeuwarden)

Verslag van de lezing, die op 26 maart 1983 werd gehouden door de heer G.A.L.Kulker, inrichtingswerker te Hoek van Holland.

De rol van de zingeving

in de ontwikkeling van de mens

IP

Spreker wil het thema in deze tijd plaatsens, waarin steeds meer werklozen komen, mensen vervroegd uit-treden of met pensioen gaan. Dergelijke mensen kunnen hun zingeving kwijtraken. (Wat moet je nog uitvoeren als je zonder werk bent?)

Spreker heeft in de praktijk vooral met kinderen te maken. Hij wil daarom dit onderwerp behandelen aan de hand van de zingeving in het neurotisch leven van een dertienjarige jongen.

Zingeving

Alvorens deze case te bespreken, wijst spreker op een paar krantenartikelen, die met dit thema te maken hebben:

1. *"Echtscheiding schaadt de gezondheid even als Roken"*.

Een opmerkelijke uitspraak gedaan door professor Marco de Vries, die als hoogleraar Algemene Ziekte-leer verbonden is aan de Erasmus Universiteit te Rotterdam. Deze professor pleit ervoor de interne organisatie van mens en samenleving als een bio-logisch systeem te zien. Volgens hem bestaat er verband tussen liefdesverdriet en andere relatie-problemen aan de ene kant en kanker en hartinfarct anderzijds.

2. *"Langdurige stress kan kanker bevorderen"*.

De Leidse psychiater professor J. Bastiaanse beweerde dat mensen met een rustig, aangepast gedrag met een voorkeur voor verstandelijk denken en met een afkeer van het vechten tegen teleurstellingen en tegenslagen

een grotere kans lopen in hun leven kanker te krijgen, dan mensen die deze karaktereigenschappen niet hebben.

De Vries geeft aan dat patiënten, die zelf het heft in handen nemen meer kans op genezing hebben, dan degene die de verantwoordelijkheid bij de arts leggen.

Beide artikelen hebben ook met zingeving te maken. Immers bij echtscheiding staat de zinvolheid van het leven tot dan toe op de helling en een stress-situatie ontstaat eveneens daar waar men problemen heeft met de zingeving.

Het doelgericht handelen, waar men in de I.P. van uit gaat, vindt zijn oorsprong in de persoonlijke zingeving. Doelgericht handelen heeft zin! Ontbreekt de zingeving dan raakt het handelen verstoord.

Spreker verwijst hieromtrent naar de systeemtheorie:

Een systeem is een samenstel van delen, die samen trachten een bepaald doel te bereiken. Dit na te streven doel is te zien als de zin van het bestaan van een bepaald systeem. Omgekeerd zou je kunnen zeggen dat een bepaald systeem uit elkaar valt als het de zingeving verliest. Het systeem wordt ziek! Elk systeem bestaat dus bij de gratie van de zingeving!

Spreker gaat nu over tot de bespreking van de case, maar merkt nog op dat deze case géén succes-story van de hulpverlening betreft, maar wel een goede case is om de zingeving en de invloed hiervan op de ontwikkeling van de mens te volgen.

Zinvol bestaan = moeder = symbiose

Simon is een dertienjarige jongen, wiens moeder diverse partners heeft gehad. Meestal psrtners die haar mishandelden. Haar laatste twee partners waren buitenlanders, die moeder opsloten in haar huis en haar verboden contact te hebben met de buitenwereld.

Vanwege de veschillende breuken in de relaties van moeder en haar partners en de bedreigende situatie

Moeder gaat er steeds meer aan twijfelen of het wel zo verstandig is Simon weer thuis te nemen en ten slotte wil ze dat Simon in het thuis blijft wonen.

Opnieuw ontvalt aan Simon zijn zingeving. In zijn pogingen tot herstel hiervan moet hij kennelijk andere wegen bewandelen en hij weigert daarom na een weekend bij zijn moeder om weer terug te gaan naar het thuis.

Met steun vanuit de hulpverlening oefent moeder op Simon echter zoveel druk uit dat hij na enige dagen toch vertrekt.

Terug in het thuis geraakt hij in een crisissituatie. Zijn tot dan toe zinvol geleken handelingen en gedrag zijn niet zinvol meer. Daarom weigert hij naar school te gaan.

Hij berust niet in de situatie dat hij in het thuis moet wonen en zoekt een andere oplossing middels neurotische symptomen. In de weekenden die hij bij moeder verblijft ontstaan er dwanghandelingen. Hij controleert geregeld of het gas uit is en er geen

tichten meer branden. Dit doet hij vooral ook 's nachts als hij wakker wordt en iedereen slaapt.

Deze handelingen motiveert Simon met zijn mening dat moeder in deze niet te vertrouwen is en hij zo onge-lukken moet verkommen. Hij moet haar dus controleren en dat motiveert hem om te proberen na een weekend thuis te blijven.

Steeds weer weet moeder hem echter te bewegen terug te gaan naar het thuis. Voor Simon wordt de breuk steeds definitiever en onafwendbaarder.

Hij gaat nu ook praten over verschijningen, die hij krijgt. Hij ziet dan een donkere man met wit haar en baard, die hem agressieve opdrachten geeft. Hij is bang hieraan gevolg te moeten geven en dan met meubel-lair te gaan gooien of iemand dood te steken. De verschijning, die hij beschrijft lijkt op een negatief van een zwart-wit foto. Het lijkt of hij

Heeft iemand een instelling van geloo*f* in het kind van vrouwen, van aanvaarding, gemengd met een dosis humor; of is het er één van moraliseren, preken of van ongeduld.....?

1. "Je bent vooruitgegaan in....."

(Groot en vooruitgang is iets dat wij van alle kinderen zouden moeten verwachten. Zij zijn misschien niet daar waar wij ze zouden willen zien, maar als er vooruitgang is, is er minder kans op ontmoediging. In ieder geval zullen kinderen het blijven proberen als zij zien dat er enige vooruitgang is.)

2. "Je hebt het er goed vanaf gebracht bij het....."

(Kinderen moeten worden aangemoedigd als zij niet niet verwachten, als zij er niet om vragen. Het is mogelijk om bij ieder kind een nuttige bijdrage, of iets dat tot een goed einde is gebracht, te vinden. Zelfs een opmerking over iets dat in onze ogen onbeteknend is, kan voor het kind van groot belang zijn.)

3. "We vinden je aardig,.... we vinden het niet leuk wat je doet".

Dikwijls heeft een kind het gevoel dat men het niet aardig vindt als hij een fout heeft gemaakt of zich slecht heeft gedragen. Een kind moet nooit het gevoel krijgen dat hij niet aardig wordt gevonden. Het is belangrijk onderscheid te maken tussen het kind en zijn gedrag; tussens handeling en de handelende, tussens daad en daadver.)

4. "Je kunt mij (ons, de anderen, enz.) helpen.... door....."

(Zich nuttig voelen is voor iedereen belangrijk. Kinderen willen graag behulpzaam zijn; wij hoeven ze daar toe slechts de kans te geven.)

5. ".....laten we het eens samen proberen!"

(Kinderen die menen dat zij alles perfect moeten doen, zijn vaak bang om iets nieuws aan te pakken. uit angst een fout te maken of te kort te schieten.)

vooral als zijn inspanningen toch niet leiden tot het voldoen aan de hoge eisen die hij zichzelf stelt. Bij zo'n kind leidt het-geprezen-worden er alleen maar toe dat zijn onvrede met zichzelf toeneemt, evenals zijn boosheid op anderen die zijn dilemma niet begrijpen.

Aanmoedigen

Bij al onze inspanning om kinderen aan te moedigen moeten wij alert zijn op de respons, de reactie van het kind.

Het accent moet van: "*Wat ben ik ? (goed?)*", verschuiven naar: "*Hoe kan ik in de totale situatie een bijdrage leveren ?*"

Alles wat wij doen en wat het onjuiste beeld - dat een kind van zichzelf heeft - versterkt, is ontmoedigend.

Alles wat wij doen dat een kind er bij helpt om in te zien dat hij deel is van een functionerend geheel, dat hij een bijdrage kan leveren, dat hij kan samenwerken en kan participeren binnen de totale situatie, is aanmoediging.

Wij moeten leren dat het kind, zoals het is, goed genoeg is.

Prijzen belooft het individu en neigt er toe om zijn aandacht op zichzelf te richten. Hieruit valt weinig voldoening t.a.v. zelfvervulling te oogsten.

Aanmoediging stimuleert de inspanning en richt de aandacht op iemand's capaciteit om deel uit te maken van de mensheid en zich bewust te worden van zijn innerlijke kracht en aangeboren vermogen om het leven aan te kunnen.

Prijzen legt de nadruk op de persoon; aanmoediging legt de nadruk op de daad.

Simon komt nu in een wat rustiger fase en lijkt de breuk in zijn relatie met thuis te gaan accepteren. (Hij komt op tijd terug van een weekeind bij moeder; funktioneert beter in zijn 'leefgroep'; hij gaat trouw naar school ondanks dreiging met verzet.)

Doorkruising

De moeder van Simon blijkt ernstig ziek. (Gezwel aan de baarmoeder.) Een juiste behandeling is onmogelijk, omdat moeder het huis nauwelijks uit mag van haar partner en zij hem niet inlicht over haar ziekte. Simon krijgt opnieuw het gevoel voor moeder te moeten gaan zorgen nu het nog kan. Daarbij kent hij een heftige innerlijke strijd vanwege deze wens en het daar naast weet hebben dat hij eigenlijk niet voor haar kan zorgen.

De dwanghandelingen en verschijningen keren terug, thans ook in de tehuis-situatie. Simon gaat nu ook praten over zijn angst dat hij moeder iets aan zal doen. Hij staaft dit met de herinnering dat hij moeder eerder met een mes heeft bedreigd in de tijd dat moeder in verwachting was of vlak na de geboorte van zijn broertje. Hij durft niet goed meer thuis te zijn. Het weglopen uit het tehuis, als hij te veel knel zit, resulteert in doelloos dwalen en daarna zijn terugkomst. Ook gaat hij weer slecht eten.

Poging de impasse te doorbreken

Er wordt opnieuw met een psychiater overlegd. Deze sluit met Simon een overeenkomst: De psychiater zal een gesprek met moeder en haar partner hebben over de ziekte van moeder en door zijn begeleiding deze zorg van Simon overnemen, dan wel grotendeels dragen. Simon maakt, als het gesprek met moeder en partner lukt, voor zichzelf een toekomstplan.

De meesten van ons zijn opgegroeid met de gedachte dat alle kinderen woorden van lof nodig hebben als aansporing om zich 'goed' te gedragen. Als wij een kind nauwkeurig gadeslaan als het wordt geprezen, dan kunnen we een aantal opmerkelijke feiten gewaar worden. Sommige kinderen strálen; sommige kinderen doen schrikachtig, sommigen trekken een gezicht van "Nou én....", sommigen lijken te zeggen: "Hé, hé éindelijk!"

Wij worden dan gekonfronteerd met het feit dat wij veeleer moeten inzien HOE HET KIND DE GEBEURTENIS INTERPRETEERT dan aan te nemen dat het kind alles met dezelfde ogen beziet als wij dat doen.

Waarom moeten wij een kind niet prijzen ? (naar Vicki Soltz)

Voldoe ik aan de eisen ?

Als wij de bedoeling nagaan van degenen die prijzen, dan zien we dat deze een beloning geeft: "Als jij maar goed je best doet, dan stijgt je als beloning hoog in MIJN achting".

U kunt zich afvragen wat hier verkeerd aan is. Waarom zouden wij het kind niet helpen om zich goed te gedragen en zijn best te doen door hem te laten stijgen in de achting van de volwassene ?

Als wij één en ander bekijken vanuit het gezichtspunt van het kind, dan kunnen we het foutieve van deze banedering ontdekken.

Wat voor invloed heeft het prijzen van een kind op zijn zelfbeeld? Hij kan de indruk krijgen dat zijn persoonlijke waarde afhankelijk is van de mate waarin hij voldoet aan de eisen en waarden van anderen. "Als ik word geprezen, dan is mijn

de spreker drie fasen te onderscheiden, die als volgt door hem in schema worden gebracht:

Fase 1: jij = ik
symbiose: passief en afhankelijk.
Zingeving ouders = zingeving.

Fase 2: jij ≠ ik
zich ontpoppen; actief; strijd tussen afhankelijkheid en onafhankelijkheid.
Er ontstaat een eigen zingeving, die wordt uitgetest waarbij men tegen de ander kan ingaan.

Fase 3: jij + ik
gemeenschap: actief; zelfstandig; een eigen zingeving in relatie tot die van de ander.

Bij een fixatie in fase 1 en 2 ontstaat er een neurotische ontwikkeling.

Bij een fixatie in fase 1 zien we dat de ander levensvoorwaarde is (zingeving) en al het handelen er krampachtig op gericht is de relatie met de ander in stand te houden.

Een fixatie in fase 2 wordt gekenmerkt door een voortdurende strijd van het ik met de ander. (Ik-zucht) Die strijd is de zingeving.

Bij fase 3 blijft er altijd een zekere spanning tussen ik en jij. Het is de onderhandelings- en samenwerkingsrelatie, die zingeeft.

Spreker stelt zich de vraag in hoeverre onze opvoeding wel voldoende afgestemd is op het voorbereiden van de opvoeding hem vaardigheden aan te leren om tot een goede onderhandelings- en samenwerkingsrelatie te komen. Zijn aandacht richt zich vooral op het afleiden van peuters en kleuters in de koppigheidsfase. Hier zou misschien de start kunnen liggen van een democratische opvoeding en onderhandeling.

Verschijnt 10x p.jaar

MENSENKENNIS, OPVOEDING, PERSOONLIJKE GROEI
 is bestemd voor iedereen die belangstelling
 heeft voor de leer en de toepassing van de
 INDIVIDUALPSYCHOLOGIE van ALFRED ADLER e.a.
 Het blad wordt toegezonden aan de leden van
 de Nederlandse Werkgemeenschap voor I.P. en
 aan iedereen die d.m.v. een jaarlijkse
 bijdrage van minimaal f 25,- het werk van
 de Stichting voor toepassing van de I.P.
 mogelijk maken. (Postgiro 3101100 t.n.v.
 STIP-Vlaardingen m.v.v. bijdrage 1983)

Losse nummers f 5,- incl. porto

5258 EM BERLICUM	----	Els van de Berselaar Beemden 3	Tel. 04103-1933
5502 TM VELDHOVEN	----	Jos en Corry Ras Irenestraat 4	Tel. 040-531350
3853 WE ERMELO	-----	Riet Pieters Tuinfluiterstraat 121	Tel. 03417-54599
2105 SL HEEMSTEDEN	----	Solveig van Andel Huizingalaan 50	Tel. 023-287605
3134 EH VLAARDINGEN	--	Theo en Margit Arling Koningstraat 51	Tel. 010-351372
3582 TC UTRECHT	-----	Marian Leben Sternstraat 16	Tel. 030-514102
6391 AH NIEUWENHAGEN	-	Barend Agterhorst Exdel 17	Tel. 045-315368
1356 BB ALMERE	-----	Tineke Agterhorst Kolkgriend 33	Tel. 03240-13530
2284 VP RIJSWIJK	----	Gerda Fierst Pr. Ireneplantsoen 19	Tel. 070-940230
9089 BG WYTGAARD	----	Froukje Dijkstra 'T.J. Roordaschool'	Tel. 05105-1792
6931 EC WESTERVOORT	--	Adrie van der Horst Vredenburgstr. 47	Tel. 08303-2964

Algemeen sekretariaat:

3137 GM VLAARDINGEN -- Wil Haak
 Lemsterlandhoeve 12
 Tel. 010-741427

STIP REGIOADRESSEN

voor inlichtingen over STIP-activiteiten

REDAKTIE

Redactie: namens de NWIP mw. A.Huisman en mw. L.C.M.
 Richard-Stuurman en namens de STIP Adrie v.d. Horst
 en Hans Maussen.

Redactieadressen:

S.T.I.P.: Vredenburgstraat 47, 6931 EC WESTERVOORT
Adrie van der Horst tel 08303-2964

N.W.I.P. Liendenhof 218, 1108 HN AMSTERDAM
Mw. A. Huisman

Lay-out, samenstelling, administratie en productie: *Adrie v.d.Horst*

ADRESWIJZIGINGEN A.U.B. zenden aan S.T.I.P., Postbus 16
 6930 AA WESTERVOORT

Dit blad is een uitgave van de Nederlandse Werkgemeenschap voor
 Individualpsychologie (NWIP) en de Stichting voor Toepassing van
 de Individualpsychologie (STIP). De NWIP en de STIP zijn twee
 aparte onafhankelijke organisaties die beiden de Individualpsycho-
 logie in Nederland vertegenwoordigen. Ook in verscheidene andere
 landen bestaan soortgelijke organisaties die worden overkoepeld
 door de International Association of Individual Psychology

ADRESSEN

Sekretariaat S.T.I.P. Lemsterlandhoeve 12, 3137 GM VLAARDINGEN
Wil Haak, telefoon 010-741427

Sekretariaat N.W.I.P., Raphaëlstraat 18', 1077 PT AMSTERDAM
Mw. R.J.M. Strobosch-van Duljne, telefoon 020-794363

Boekenverkoop STIP, Sternstraat 16, 3582 TC UTRECHT
Marian Leben, telefoon 030-514102

Nederlandse Werkgemeenschap voor
 Individualpsychologie N.W.I.P.

Doelstelling:

- Bestudering en ontwikkeling van
de Individualpsychologie van
Alfred Adler.
- Bestudering van grensgebieden en
verwante stromingen.
- Bevordering van de toepassing van
de I.P. in al die situaties waarbij
menselijke relaties een rol spelen,
zoals in opvoeding, zelfontplooiing
partnerschap, psychotherapie, hulp-
verlening, leiderschap en allerlei
vormen van samenwerking.

Stichting voor toepassing van de
 Individualpsychologie S.T.I.P.

Doelstelling:

- Bekendmaking en verspreiding van
de principes van de Individual-
psychologie van Alfred Adler.
- Bevordering van de toepassing van
deze principes in opvoeding, zelfop-
voeding, onderwijs en bedrijfsleven.
- Hulp bieden bij de praktische toe-
passing van de Individualpsychologie.